

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันธุรกิจการเลี้ยงสุกร ได้มีการขยายตัวอย่างมาก มีการแข่งขันทางด้านตลาดสูง ดังนั้นผู้เลี้ยงต้องผลิตสุกรออกสู่ตลาดให้มีคุณภาพ และให้มีผลผลิตสูง นอกเหนือจากเรื่อง พันธุกรรม สุขภาพ และการจัดการแล้ว เรื่องของอาหาร ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งเนื่องจากการเลี้ยงสัตว์ต้นทุนทั้งหมดประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ เป็นค่าอาหารแต่การเลี้ยงสุกรที่ผู้เลี้ยงล้มเสียไม่ได้คือ ทำอย่างไรที่จะทำให้สุกรมีผลผลิตสูง ลูกแรกคลอดหรือหย่านมต่อแม่ต่อปีสูง สิ่งหนึ่งที่ผู้เลี้ยงมักประสบปัญหาคือ การสูญเสียลูกสุกรตั้งแต่แรกคลอดถึงหย่านมและหลังหย่านมใหม่ช่วง 1-2 สัปดาห์แรก ปัญหาต่างๆที่มักพบได้แก่ โรคท้องร่วง 60 เปอร์เซ็นต์, โรคเกี่ยวกับระบบหายใจ 20 เปอร์เซ็นต์, และโรคพยาธิต่างๆ 20 เปอร์เซ็นต์ ปัญหาโรคท้องร่วงจะสูงมาก สาเหตุหลักเกิดจากลูกสุกรช่วงหย่านมใหม่จะเครียดจากการที่ถูกแยกออกจากแม่ ต้องปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและอาหาร โดยเฉพาะอาหารเป็นตัวทำให้เกิดท้องร่วงค่อนข้างสูงเนื่องจากลูกสุกรกินเข้าไปมากเพื่อชดเชยจากที่ไม่ได้รับน้ำนมจากแม่ แต่ระบบการย่อยและการดูดซึมยังเจริญและพัฒนาไม่เต็มที่ ทำให้การย่อยและการดูดซึมต่ำ ส่งผลให้อาหารตกค้างในระบบทางเดินอาหารมากเป็นผลให้เกิดอาการท้องร่วงตามมา

ลูกสุกรช่วงนี้จะมีความต้องการพลังงานสูง ซึ่งพลังงานส่วนใหญ่จะได้มาจากอาหารที่กินเข้าไป แต่บางครั้งจะไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย ผู้เลี้ยงจึงได้หาวิธีที่จะเพิ่มพลังงานให้กับลูกสุกรจึงมีการเสริมไขมันหรือน้ำมันต่างๆ ลงในอาหารเนื่องจากไขมันหรือน้ำมันเป็นแหล่งของพลังงานที่ดีที่สุดสำหรับสัตว์ทุกชนิด แต่บางครั้งการนำไปใช้ประโยชน์จะถูกจำกัด โดยเฉพาะในสัตว์ที่มีอายุน้อย การย่อยและการดูดซึมไขมันในลำไส้เล็กจะต่ำเนื่องจากถูกจำกัดด้วยระบบการย่อยอาหาร ดังนั้นเพื่อให้ไขมันที่เสริมลงในอาหารถูกนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดจึงเสริมเลซิทินลงในอาหาร เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษของเลซิทินเป็น Emulsifying agent ช่วยทำให้ไขมันแตกตัวเป็นโมเลกุลเล็กๆ แฉวนลอยอยู่ได้ในน้ำช่วยทำให้ไขมันรวมตัวกับน้ำในลำไส้เล็กทำให้ไขมันแตกตัวมีพื้นที่ผิวเพิ่มมากขึ้นมีผลทำให้น้ำย่อย Pancreatic lipase ที่ขับออกมาจากตับอ่อนย่อยไขมันได้ดีขึ้น ทำให้การย่อยและการดูดซึมไขมันในลำไส้เล็กเพิ่มขึ้น ร่างกายได้รับพลังงานมากขึ้น นอกจากนี้

นั้น ในเลซิทินยังมีแร่ธาตุและวิตามินบางตัวเป็นส่วนประกอบอยู่ จึงมีผลช่วยทำให้ประสิทธิภาพการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตามในประเทศไทยยังมีข้อมูลเหล่านี้ค่อนข้างน้อยมากต้องอาศัยข้อมูลจากต่างประเทศที่ได้รายงานไว้ว่าจะไม่ถูกต้องนักเนื่องจากสภาพภูมิประเทศและอากาศที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ จึงได้ทำการทดลองใช้ เลซิทิน ในอาหารลูกสุกรหลังหย่านม ศึกษาการย่อยได้และดูดซึมไขมันซึ่งข้อมูลที่ได้ อาจจะเป็นประโยชน์กับธุรกิจการเลี้ยงสุกรในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้ไขมันปาล์มเป็นแหล่งพลังงาน ในอาหารของลูกสุกรหลังหย่านมทดแทนน้ำมันถั่วเหลืองซึ่งมีราคาแพงกว่า
2. เพื่อศึกษาการใช้และระดับที่เหมาะสมของเลซิทิน ซึ่งมีผลช่วยให้ไขมันแตกตัวและกระจายตัวเป็นโมเลกุลเล็กๆ ทำให้การย่อยและการดูดซึมไขมัน ได้ดีขึ้น
3. เพื่อต้องการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเลซิทินแต่ละชนิด ที่มาจากขบวนการผลิตที่แตกต่างกัน
4. เพื่อหาปริมาณการย่อยได้ของ วัตถุประสงค์ สารอินทรีย์ โปรตีน ไขมัน เถ้าและสมรรถภาพการเจริญเติบโตของลูกสุกรหลังหย่านม อายุ 26-53 วัน ที่ได้รับไขมันเสริมและไม่เสริมเลซิทิน
5. เพื่อหาปริมาณการย่อยได้ของ วัตถุประสงค์ สารอินทรีย์ โปรตีน ไขมัน และ เถ้า สิ้นสุดที่ปลายลำไส้เล็กและทั้งระบบทางเดินอาหารในสุกรเล็กอายุ 58-98 วัน น้ำหนักเฉลี่ย 15 กิโลกรัม ที่ได้รับไขมันเสริมและไม่เสริมเลซิทิน